Lietas Nr. C28325916
Lietas arhīva Nr. C-0119-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 6.aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Ramane
ar tiesas sēžu sekretāri I.Harkovu
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. A/
atbildētājam /pers. B/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 1.septembrī SIA „Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība" (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta trešo daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantu, Civillikuma 1425., 1587., 1588., 1775., 1779. pantu, cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Daugavpils tiesas zemesgrāmatas nodaļas ierakstiem atbildētājam no 2003.gada 6.oktobra nostiprinātas dzīvokļa /adrese A/, īpašuma tiesības.

Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu Nr.271 prasītājs un atbildētājs noslēguši 2006.gada 11.decembrī.

Atbildētājam jānorēķinās par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem. Atbildētājs brīdināts par parāda esamību 2016.gada 15.jūnija brīdinājumā.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja parādu par apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 31.maijam 514,27 *euro* apmērā, tiesāšanas izdevums, kā arī atzīt prasītāja tiesības saņemt 6% par laiku līdz sprieduma izpildei.

2016.gada 7.oktobrī atbildētājs iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumu par prasību, neatzīstot to pilnībā. Paskaidrojumā norādīts, ka prasījumam par parāda piedziņu 427,21 *euro* par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 15.jūnijam iestājies noilgums. Turklāt Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu prasītājs ar atbildētāju noslēdzis tikai 2006.gada 11.decembrī.

Prasībā un 2016.gada 30.augusta apsaimniekošanas maksas un komunālo pakalpojumu rēķinā, kā arī kopsavilkumā par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 31.maijam nav uzrādīts par kādiem konkrēti pakalpojumiem pēc katras rēķinu pozīcijas izveidojies parāds 514, 27 *euro*. No rēķina un maksājumu kopsavilkuma izriet, ka par laiku no 2007.gada līdz 2016.gada 31.maijam apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu rēķini ir pilnīgi apmaksāti. Pamatojoties uz norādīto uzskata, ka prasītājs pierādījis parāda esamību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu, ievērojot atbildētāja rakstveida paskaidrojumā izteikto lūgumu par uzklausīšanu tiesas sēdē, nolemts civillietu skatīt mutvārdu procesā.

2016.gada 21.oktobrī tiesā saņemta prasītāja atsauksme par atbildētāja paskaidrojumiem. Atsauksmē norādīts, ka atbildētājam par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem jāmaksā no 2003.gada 6.oktobra neatkarīgi no tā ir vai nav noslēgts apsaimniekošanas līgums. Līguma neslēgšana īpašnieku neatbrīvo no atbildības un pienākumiem. Tāpat prasītājs uzskata par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka prasījumam ir iestājies noilgums, jo laikā no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 15.jūnijam atbildētājs ir saņēmis rēķinus un atgādinājumus par parāda esamību.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja pilnā apmērā, lūdza prasību apmierināt pilnīgi. Papildus paskaidroja, ka atbildētājs ir saņēmis rēķinus par sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī pēc 2006.gada 11.decembra veicis maksājumus. Atbildētājs dzīvokļa īpašuma tiesības ieguvis 2003.gada 6.oktobrī, līdz ar to viņam bija jāveic maksājumi par dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem arī līdz līguma noslēgšanai. Tomēr atbildētājs maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem laikā no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 11.decembrim, kad tika noslēgts apsaimniekošanas līgums, neveica. Rēķinus sāka apmaksāt tikai pēc līguma noslēgšanas. Atbildētājam tika sūtīti rēķini, kuros norādīts arī parāda apmērs. Uzskata, ka noilgums nav iestājies, jo atbildētājs ir bijis regulāri informēts par parāda esamību.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina. Apstiprināja, ka nav veicis maksājumus par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 11.decembrim, jo nebija noslēgts apsaimniekošanas līgums. Līgumu ar prasītāju nav slēdzis, jo tas neatbildis viņa prasībām.

Pēc apsaimniekošanas līguma noslēgšanas maksājumus veicis regulāri. Tāpēc uzskata, ka viņam nav parāda par saņemtajiem pakalpojumiem. To apstiprina savstarpējo norēķinu salīdzināšanas akts par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2008.gada 31.janvārim.

Nenoliedza, ka par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 11.decembrim iespējams ir saņēmis rēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem, tomēr tādi nav saglabājušies. Tāpēc prasītājs nav pierādījis noilguma pārtraukšanos. Apstiprināja, ka ir saņēmis prasītāja 2009.gada 11.novembra paskaidrojumu, kurā norādīts parāda apmērs. Tomēr uzskata, ka tas nav pārtraucis noilgumu, jo nebija juridiski pareizi noformēts. Paskaidrojumā nebija norādīts laiks par kuru izveidojies parāds. Vienlaicīgi apstiprināja, ka viņam nav citu saistību ar prasītāju, uz kuru pamata varētu rasties parāda samaksas pienākums.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājs nav veicis nekādas apsaimniekošanas darbības, tāpēc apsaimniekošanas maksa aprēķināta nepamatoti.

Motīvu daļa

Uzklausot prasītāja pārstāves un atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.[18] panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļā paredzētos izņēmumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Pierādīšana civilprocesā ir tiesas pārliecināšana par to faktu esamību vai neesamību, uz kuriem puses pamato savus prasījumus vai iebildumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 192.panta prasībām, tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Tāpēc pušu paskaidrojumus un argumentus, kas neattiecas uz celtās prasības priekšmetu, tiesa nevērtē. Tādējādi tiesai nav tiesiska pamata vērtēt apsaimniekošanas līguma nosacījumus un prasītāja rīcību līdz 2006.gada 11.decembrim nenoslēdzot ar atbildētāju apsaimniekošanas līgumu. Attiecīgi prasījumi tiesā nav celti.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

No pušu paskaidrojumiem izriet, ka prasība celta par parāda piedziņu, kas veidojies par dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanu un saņemto pakalpojumu maksājumiem laikā no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 21.maijam. Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs nav veicis nevienu dzīvokļa apsaimniekošanas un ar dzīvokļa lietošanu saistīto pakalpojumu maksājumu apmaksu laikā līdz apsaimniekošanas līguma noslēgšanai, t.i., no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 11.decembrim.

Atbilstoši Civillikuma 1402.panta noteikumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 8.pants nosaka, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt, saskaņā ar norādītā likuma 12.pantu dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas apsaimniekošanai izveidotās sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Lietas materiāliem pievienotā zemesgrāmatas izdruka apstiprina, ka dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašuma tiesības Līvānu pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.264527, kadastra numurs /numurs A/, atbildētājam nostiprinātas 2003.gada 14.oktobrī pamatojoties uz 2003.gada 6.oktobra pirkuma līgumu.

Tādējādi atbildētājam kā dzīvokļa /adrese A/, īpašniekam uz likuma pamata bija pienākums norēķināties par saņemtajiem ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem pakalpojumiem un mājas apsaimniekošanas izdevumiem par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2006.gada 11.decembrim.

Lietā nav strīda, ka prasītājs apsaimnieko nekustamo īpašumu /adrese A/. Tādējādi, apstāklis, ka atbildētājs līdz 2006.gada 11.decembrim nebija vienojies ar prasītāju par apsaimniekošanas līguma noteikumiem un puses to nebija noslēgušas, neatbrīvo atbildētāju no likumā noteiktā pienākuma norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbildētājs tiesas sēdē, apstrīdot parāda esamību un pienākumu maksāt par dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem, neiesniedza konkrētus iebildumus par pakalpojumiem vai to kvalitāti. Apgalvojums, ka prasītājs tikai saņem naudu, bet nekādas apsaimniekošanas darbības neveic, nav pietiekams, lai tiesa apšaubītu prasītāja veikto aprēķinu pamatotību. Turklāt atbildētājs nenoliedz rēķinu izsniegšanas faktu arī par laiku, kad puses nebija noslēgušas apsaimniekošanas līgumu.

Savukārt no lietas materiāliem pievienotā Līvānu novada domes 2002.gada 30.maija sēdes protokola izraksta un prasītāja rīkojumiem izriet, ka pakalpojumu tarifi noteikti pamatojoties uz pašvaldības domes lēmumiem.

Tādējādi apstāklis, ka atbildētājs apstrīd parāda esamību uzskatot, ka nav jāmaksā par dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem, jo netika noslēgts apsaimniekošanas līgums, ir pretrunā ar likumā noteikto.

Turklāt lietas materiāliem pievienotais 2006.gada 11.decembra dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums apstiprina, ka prasītājs un atbildētājs ir nodibinājuši tiesiskās attiecības, uz kuru pamata atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam radies pienākums maksāt par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem pakalpojumiem.

Tādējādi par laiku no 2006.gada 11.decembra atbildētājam pienākums norēķināties par saņemtajiem ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem pakalpojumiem un mājas apsaimniekošanas izdevumiem radies ne tikai uz likuma pamata, bet arī uz līguma pamata.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta noteikumiem dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Savukārt šī likuma 13.panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu nosaka Ministru kabineta 2005.gada 22.februāra noteikumi Nr.135 „Kārtība, kādā nosakāma maksa par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu" un 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu". Savukārt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta 2005.gada 22.februāra noteikumiem Nr.135 un Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Ceļot iebildumus pret prasītāja veikto parāda aprēķinu, atbildētājs neiesniedza tiesai jebkādas ziņas, kas dotu pamatu konstatēt, ka apsaimniekošanas maksa vai maksa par saņemtajiem pakalpojumiem aprēķināta neatbilstoši norādītajam normatīvajam regulējumam.

Lietas materiāliem pievienotais 2016.gada 4.augusta rēķins Nr.1942-1608 un 2016.gada 30.augusta dzīvokļa apsaimniekošanas maksas un komunālo pakalpojumu aprēķina un maksājumu kopsavilkums apstiprina, ka par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 31.maijam atbildētājam uzkrājies parāds 514, 27 *euro*.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja apgalvojumu, ka atbildētājam bija nodrošināta iespēja saņemt apsaimniekošanas un ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 104.panta pirmās daļas prasībām pušu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Atbildētājs savu iebildumu pamatotībai nav iesniedzis ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka prasītājs pakalpojumus nav sniedzis vai sniedzis tos neatbilstoši likuma un līguma prasībām, kā arī ka prasītāja rēķini aprēķini veikti neatbilstoši sniegto pakalpojumu kvalitātei. Lai gan atbildētājs ir apstrīdējis parāda aprēķina pamatotību, objektīvi

novērtējamas ziņas par faktiem, kas dotu pamatu apšaubīt veiktā aprēķina atbilstību faktiski sniegtajiem un saņemtajiem pakalpojumiem, tiesai nav iesniedzis.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai arī ziņas, kas apstiprinātu viņa apgalvojumu, ka prasītājs ir liedzis iespēju veikt maksājumus ar bankas starpniecību un ka atbildētājs ir apstrīdējis prasītāja veiktos aprēķinu.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo. Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus, kas apstiprinātu dzīvokļa apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu samaksu pilnā apmērā.

Atbildētāja iesniegtais akts par savstarpējo norēķinu laikā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2008.gada 31.decembrim salīdzināšanu apstiprina, ka veikta Ls 8,61 (12,25 *euro*) samaksa pamatojoties uz 2008.gada 10.decembra dokumentu Nr.53268. Savukārt no atbildētāja klienta konta apgrozījuma redzams, ka attiecīgais maksājums veikts par materiāliem un palīgmateriāliem. Tādējādi konstatējams, ka attiecīgie rakstveida pierādījumi nesatur ziņas par dzīvokļa apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu rēķinu apmaksu laika periodā, kas aptveras ar prasības aprēķina periodu.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējams atbildētāja parādsaistību, kas izveidojušās par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 31.maijam 514,27 *euro* apmērā esamības fakts.

Apstrīdot prasības pamatotību, atbildētājs norādījis uz noilguma iestāšanos.

Saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Atbilstoši Civillikuma 1893.pantam, saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Tomēr ne visos gadījumos likumā paredzētā termiņa notecējums ir saistīts ar noilgumu.

Skaidrojot Civillikuma 1902.pantā definētā jēdziena „noilguma pārtraukums" būtību, tiesību doktrīnā atzīts, ka noilguma pārtraukums nozīmē to, ka ar pārtraukuma brīdi sāk tecēt jauns noilguma termiņš. Noilguma pārtraukuma sekas attiecas arī uz 1905. un 1906.pantā norādītajiem gadījumiem (sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 1998, 362.lpp.).

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu. Ar atgādinājumu Civillikuma 1905.panta izpratnē saprotams kreditora gribas izteikums, no kura izriet pret parādnieku vērsts prasījums izpildīt nokavētu vai citādi pārkāptu saistību.

No lietas materiāliem pievienotajiem rēķiniem redzams, ka gan 2016.gada, gan 2014.gada rēķinos ietverts parāds par iepriekšējo periodu. Lai gan prasītājs nav iesniedzis rēķinus par visu prasības periodu, atbildētājs nenoliedza faktu, ka rēķinus ir saņēmis un par laiku no 2006.gada 11.decembra veicis to apmaksu.

Tiesa pievienojas atbildētāja viedoklis, ka iepriekš norādītie apstākļi vien būtu nepietiekami, lai konstatētu noilguma pārtraukumu arī par laiku līdz 2004.gada 10.oktobrim. Tomēr lietas materiāliem pievienotais prasītāja 2009.gada 11.novembra paskaidrojums Nr.19/323, kura saņemšanas faktu apstiprina atbildētāja paraksts uz tā, liecina, ka atbildētājs ir bijis informēts par parāda esamību.

Lai gan atbildētājs uzskata, ka šis dokuments nepierāda noilguma pārtraukumu, jo tajā nav norādīts parāda aprēķina periods, tiesa to atzīst par pietiekamu noilguma tecējuma pārtraukumam. Paskaidrojumā norādīts uz laiku, kad atbildētājam iegūstot dzīvokļa īpašuma tiesības, radās pienākums veikt ar tā apsaimniekošanu saistītos maksājumus, kā arī norādīts uz saistību neizpildes faktu un uzkrātā parāda apmēru – Ls 370,37 (526,98 *euro*) paskaidrojuma sagatavošanas laikā.

Tiesas sēdē pats atbildētājs apstiprināja, ka viņam nav citu saistību pret prasītāju, tādējādi tiesas ieskatā, viņam nevarēja rasties šaubas, par kāda parāda esamību prasītājs viņam ir atgādinājis.

Kā jau norādīts iepriekš noilguma tecējums tiek pārtraukts ar atgādinājumu, ja noilguma tecējuma laikā kreditors ir jebkādā veidā atgādinājis parādniekam par neizpildītajām saistībām. Tiesa atzīst, ka ar 2009.gada 11.novembra paskaidrojumu prasītājs ir pārtraucis noilguma tecējumu, līdz ar to no 2009.gada 11.novembra sācies jauns noilguma skaitījums, kura beigu termiņš nav iestājies.

Ievērojot norādīto, tiesa atzīst, ka ir tiesisks pamats prasību apmierināt pilnīgi, piedzenot no atbildētāja prasītāja labā dzīvokļa apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu par laiku no 2003.gada 6.oktobra līdz 2016.gada 31.maijam 514,27 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 514,27 *euro*. Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā, noteikto procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta prasībām, valsts nodeva 77,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 81,84 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, SIA „Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, labā parādu 514,27 *euro* un tiesas izdevumus 81,84 *euro*, kopā 596,11 *euro* (pieci simti deviņdesmit seši *euro* 11 centi).

Noteikt SIA „Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība" tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās pamatparāda summas 514,27 *euro*, ievērojot, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas

sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2017.gada 10.aprīlis.

Tiesnese I.Ramane